

transportudspil, der er kommet, og som er karakteriseret ved én ting, nemlig at man ikke har nogen målsætning for, hvilken reduktion der skal være af CO₂-udslippet på transportområdet.

Den anden grund til, at jeg måske synes, debatten i dag har været interessant, er lysten til at snakke om noget andet. Jeg vil bare sige, at alle de ting, som forskellige ordførere hellere har villet snakke om – den etablerede boligmasse osv. – er jo sager, som vi har haft mulighed for at diskutere i Folketinget tidligere i år, og man må sige, at her valgte flertallet af ordførerne også at tale om noget andet som argument for heller ikke at støtte de forslag.

Realiteten er jo, at vi godt ved, at Danmark er gået fra at være det fremmeste land på det område, som handler om energirigtigt byggeri, til at slæbe bagefter. Det fremgår af den rapport, Teknologirådet lavede her i efteråret, hvor man havde inddraget nogle personer fra bygge- og boligsektoren. De sagde, at vi kan klimarigtigt byggeri, hvis vi vil, og så beskrev man det meget store potentiale, der er. Det interessante er, at efter en række saglige og seriøse overvejelser konkluderede rapporten, at man skulle skærpe bygningsreglementet i overensstemmelse med det, som Enhedslisten foreslår her.

I virkeligheden kan man sige, at vi jo er i en lidt absurd situation. Alle de, der hævder at have forstand på det her, hvad enten det er byggefolk eller energifolk, er fuldstændig enige med Enhedslisten, mens resten af Folketinget stadig er i færd med at undersøge sagen nøjere. Det må vel være, fordi man ikke tror på sagskundskab, man ikke selv har på lønningslisten, og det kan jeg sådan set ikke helt forstå.

Når jeg synes, det er problematisk, er det jo af den grund, at hvis man ikke skærper bygningsreglementet, har det jo konsekvenser mange, mange år ud i fremtiden. De boliger, de bygninger, som bygges i dag, er jo bygninger, der kommer til at stå i rigtig mange år, og derfor er det fuldstændig fatalt, at man ikke strammer op her.

Hr. Morten Messerschmidt synes, det er lidt underligt, at man fører den slags debatter i Folketingssalen. Det er da selvfølgelig også ærgert, at vi skal føre politiske debatter i Folketingssalen, det var da givetvis nemmere og mere bekvemt for forligspartierne, hvis man kunne nøjes med at tale sammen bag lukkede døre, for så blev man ikke nødt til at blive konfronteret med den kendsgerning, at man er fodslæbende

på området her. Men den metode, Enhedslisten bruger, er nu at føre åbne debatter.

Det er jo rigtigt, at vores bygningsreglement sådan set stadig væk er et af de skrappeste. Men på den anden side må vi jo sige, at bygningsreglementet ikke lever op til den teknologi, der findes i dag. Teknologien til at lave lavenergiklasse 1-huse findes, den nødvendige viden eksisterer, og der er ingen grund til at vente til 2015. Den eneste konsekvens af at vente til 2015 vil jo bare være, at den nødvendige opkvalificering, der skal ske af arbejdskraften, vil vente til 2014 i stedet for at blive sat i gang næste år. Det er jo realiteten, og måske befinder vi os næste år rent faktisk i en beskæftigelsesmæssig situation, hvor både det at sætte gang i byggeri og bruge tid på at opkvalificere arbejdskraften, så byggebranchen kan blive konkurrencedygtig fremover, kunne være en ganske fornuftig anvendelse af ressourcerne.

Det er altså sådan, at hvis Danmark ønsker at være forrest i denne konkurrence, have den mest effektive, mest kreative, mest udviklede og mest innovative byggesektor, er vi nødt til at komme i spidsen på det her område. Ellers ender det jo med, at når vi beslutter, at vi for alvor skal skærpe bygningsreglementet, bliver vi nødt til at importere teknologien fra Tyskland og Østrig, og jeg kan ikke rigtig forestille mig, hvorfor det skulle være en fornuftig model.

Det er måske derfor, at jeg ved de konferencer, der har været om det her, har været i den helt usædvanlige situation, at alle har sagt, at det var det her, der skulle til. Mest overrasket blev jeg måske alligevel, da en typehusfabrikant fra Herning, – jeg har jo fordomme mod mennesker, det har vi jo alle sammen, så derfor har jeg en forventning om, at typehusfabrikanter fra Herning ikke kan være de mest innovative folk i dette land – sagde til mig: I er nødt til at gennemføre det her forslag. Så tænkte jeg, at hvis vi kan alliere os med byggebranchen i Herning, burde der også være flertal i det danske Folketing for det. Men desværre er det ikke sådan.

Kendsgerningen er jo, at det at stramme bygningsreglementet handler om at lægge et pres på branchen i forhold til at opgradere viden og knowhow, og det er jo nødvendigt. Jeg har aldrig før hørt en minister stå her i Folketinget og sige, at vi ikke kan indføre nye regler, før alle i branchen kan opfylde kravene. Det var faktisk det, ministeren sagde: Vi kan ikke indføre nye krav i bygningsreglementet, før alle kan opfylde kravene. Det kan man da ikke mene. Det kan da